A°. 1834. No. 83.
DONDERDAG DEN 16den OCTOBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO den 15 October 1834.

Alzoo de navolgende personen zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal hebben geadresseerd, met verzoek om te mogen verkrijgen *Brieven van Manumissie*, voor de na te melden Slaven, te weten:

CORNELIS VERHOEVEN, voor den hem in eigendom aankomenden Slaaf *Pieter*.

RUDOLPH PHILIP ZEELEN, voor den hem in eigendom aankomende Slavin genaamd *Marie*.

LAURENS ARON DE MESQUITA, voor de hem in eigendom aankomende Slavinnen *Julianna* en *Esther*.

M. WARNERG, voor de hem in eigendom aankomende Slavin *Lena*.

JACOBA ELISABETH DUNCAN geb. POMMERESSCHEN, voor de haar in eigendom aankomende Slavin genaamd *Mietje* met hare twee Kinderen *Johanna* en *Geertruida*.

JOHAN CHRISTIAAN JOURDAIN, voor den hem in eigendom aankomenden Slaaf *Samuel*.

JOHANNES van SPILLENAAR, voor de hem in eigendom aankomende Slavin genaamd *Antje*.

PHILIP EZECHIEL SIMONS, als Straatvoogd over de Slavin *Saraphina*; aankomende den Boedel wijlen SALOMON DE LA PARRA.

PIETER HENDRIK ARONS, in qualiteit als gemagtigde van Q. G. PICHOT (sedert overleden) voor de aan denzelven zijnen principaal toebehoorende Slavin *Wilhelmina*.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle de genen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich daartegen te verzetten om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeende regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gouvernements Secretarij.

POST-KANTOOR.

Tot narigt van het Publiek dient, dat Z. M. Brik *PEGASUS*, gecommandeerd door den Kapt. Luit. ter Zee, J. P. MULLER, de reis naar de Eilanden *St. Eustatius* en *St. Martin*, zal aannemen op den 20sten aanstaande, en de Brievenzakken voor deze Eilanden bestemd, den 19den te voren, ten *een* uur, zullen worden gesloten.

Paramaribo den 13 *October* 1834.

De Tweede Commies ter Gouvernements Secretarij, belast met de waarneming der Posterij,
A. P. TIRION.

Geregtshof te Suriname.

OPENBARE EXECUTIEVE VERKOOPING OP VRIJDAG DEN 10 DEZER, VAN:

Den Grond *Willemsburg*, gelegen aan rio Para; gekocht door C. L. Jacot des Combes, voor ƒ610.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 11den dezer, de Nd. Am. Brik *Juniper*, Kapt. J. PROCTOR, van Boston.

UITGEKLAARD.

Den 10den, het Schip *Alida*, Kapt. D. F. DOORNBOSCH, naar Amsterdam; lading: 32 vaten en 761 balen heele Koffij, 4 vaten en 141 balen gebroken dito, 120 balen schoone en 12 dito vuile Katoen.

UITGEZEILD.

Den 15den, Z. M. Oorlogs-Brik *Zwaluw*, gekommandeerd door den Kapt. Luit. ter Zee, A. J. TAM; naar Curaçao.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met den 16den Augustus* 1834.)

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 13 *Augustus*. Maandag is de gewigte aangelegenheid der tienden ten behoeve van de gevestigde (protestantsche) Kerk in Ierland in het Hoogerhuis ter sprake gebragt. De minister, lord *Melbourne*, heeft de tweede lezing der bill voorgedragen. Hij heeft erkend, dat bij deze verordeningen het bedrag der tienden werd verminderd; — hij heeft de inkorting dier inkomsten begroot op 22½ ten honderd, doch heeft tevens getracht te betoogen, dat deze vermindering op konde wegen tegen de zorgen en onaangenaamheden, welke de tegenwoordige heffing der tienden na zich sleept. Lord *Ellenborough* heeft de bill in krachtige bewoordingen bestreden en beweerd, dat de Pairs van Groot-Brittannie geenszins de hand konden leenen aan eene verordening, welke niet anders behoorde te worden aangemerkt, dan als eene beroeving van de iersche protestantsche Kerk. De hertog *van Wellington* heeft het gewigt der zaak geenszins ontkend, en het ministerie in ernstige bewoordingen toegevoegd, dat, als het met meerdere veerkracht was te werk gegaan, en, in stede van erkende oorroerstokers te believen en te vleijen, de wet naar behooren had gehandhaafd, men zich thans niet in zoodanige moeilijke omstandigheden zoude bevinden, en heeft van het bewind krachtdadige maatregelen gevorderd, bijaldien de rust in Ierland mogt worden gestoord. — Bij hoofdelijke omvrage is de bill, waarbij de opbrengst der tienden in Ierland ten behoeve der aldaar gevestigde Kerk zoude worden verkort, met 189 tegen 122 stemmen, *verworpen*.

Van de zijde der behoudende partij juicht men in dezen uitslag, te meer, daar de voordragt, van welke lord *Grey* het slagtoffer is geweest, niet anders kan worden beschouwd, dan als het gevolg van de zwakheid der ministers, die zich in 't geheim met den bekenden roervink *O'Connel* hebben ingelaten, ten einde denzelven op deze wijze te belezen, om voor als nog Ierland in rust te laten, en die partij zich vastelijk overtuigd houdt, dat met geene toegefelijkheid ter wereld, ook niet met eene wetgevende afscheiding, die rust zoude kunnen worden gekocht, daar *O'Connell* en zijns gelijken steeds middelen zouden zoeken en geredelijk vinden, om hunne staatszucht, ten koste der algemeene belangen, voedsel te geven. — De meer warme Tory's meenen, dat de bedoelde stemming van de kamer der pairs de vrucht is van de bekende verklaring des Konings aan de bisschoppen, betrekkelijk één wel gevestigd besluit, om de integriteit der engelsche Kerk onaangeroerd te laten. Zij betoogen, dat de ministers niet onduidelijk hebben te kennen gegeven, dat zij in de nu verworpene voordragt hadden ingestemd, om dat zij zich niet in staat gevoelden, om de wet, zoo als die tegenwoordig bestond, te handhaven, en zij komen uit dien hoofde tot het besluit, dat de tijd nadert, op welken andere lieden, welke beter voor deze moeilijke taak zijn opgewassen, het roer van Staat in handen zullen moeten nemen.

Bijaldien de Koning vast besloten had, om de ministeriële staatkunde te doen gelden, zoude welligt, door eene benoeming van nieuwe pairs, de meerderheid van het Hoogerhuis kunnen worden bedwongen, doch, naar luid van het ministeriële avondblad, wordt daar niet aan gedacht. Volgens het voornaamste ochtendblad dier partij scheen het Parlement veel eer binnen kort te zullen worden geprorogeerd, en, bijaldien in Ierland ernstige onlusten mogten uitbreken, tegen November weder bijeen te zullen worden geroepen.

Het ontbreekt aan de zijde der ministeriëlen niet aan ongunstige voorspellingen. Zij verklaren de tiendheffers te beklagen, vermits deze als nu niets zullen erlangen, en spreken van een adres van het Lagerhuis, 't welk door den heer *Grattan* zoude worden voorgesteld, en waarbij de Kroon zoude worden verzocht, om de militaire magt geenszins ter verzekering van het invorderen der tienden te gebruiken.

— Men leest in sommige londensche bladen, dat prins *Talleyrand* de bijeenkomst der conferentie (dus wordt gemeld) niet zal afwachten, maar zich eerlang naar Parijs zal begeven, en den heer *de Bacourt* als zaakgelastigde achter laten. Het blad van lord *Palmerston* vermeldt dit aanstaand vertrek, zonder van alinede de conferentie te gewagen. (*Haarl. Courant.*)

DUITSCHLAND.

De *Welt- unt Staatsbote* schrijft uit Trier van 29 Julij als volgt:

Welke ijzingwekkende gruweldaden ook nog in onze eeuw plaats grijpen, kan onder anderen uit het onstaande voorval blijken. Uit een zeker dorp, ongeveer op een uur afstands van deze stad, begaven zich Zondag morgen 27 dezer, twee boerenzoons van 16 en 18 jaren naar de Kerk, alwaar de oudste de Communie ontving. Na afloop van deze Heilige verrigting keerden de broeders naar hunne woning, en beraamden onder weg derwaarts het schrikkelijke plan om zich gezamenlijk den hals af te snijden, op dat zij als Martelaars zouden sterven en alzoo in den Hemel konden komen; alvorens dit besluit ten uitvoer te brengen, wilden zij zich nog eerst volkomen zat eten. Zoo gezegd, zoo gedaan. Onder voorgeven van het vee op te passen, begaven zij zich, van Gebede-boeken en Crucifix voorzien, naar een naburig boschje, en bragten daar, nadat zij het Crucifix hadden voor zich gezet, een half uur biddende door. Ten laatste zegt de oudste tot den jongsten: »Kom, gaan wij thans aan het werk, snijd mij den hals af;" de jongte antwoorde hetzelfde. Deze gezegden eenige malen gewisseld hebbende, nam de oudste jongen een scheermes en maakte zich tot het beginnen der afgrijselijke daad gereed. Hij zette het mes op den hals, terwijl de jongste zeide: »hier, hier, op den nek moet gij kerven, opdat ik veel pijn uitsta." De ander deed, zoo als hem gezegd werd! Terwijl deze nu met den dood worstelde, riep de moordenaar uit: »thans moet gij ook mij den hals afsnijden, ten einde wij gezamenlijk in den Hemel komen." Hij ontving nogtans geen antwoord en kon dus het gruwelstuk niet aan hem zelven worden verrigt, want de jongste broeder had alreeds den laatsten snik gegeven. Daarop keerde hij naar huis en verhaalde met de uiterste bedaardheid: »mijn broeder is in den Hemel, ik heb hem den hals afgesneden." Eene ijskoude rilling beving zijne ouders en zusters. Zoodra het gerucht van dit voorval zich ver-

breidde werd de moordenaar door de overheden in hechtenis genomen, van welke hij onophoudelijk begeerde, dat men ook hem den hals zoude afsnijden, opdat hij zijnen broeder zoude kunnen inhalen. In zijn verzoek werd natuurlijkerwijze niet bewilligd. Gisteren werd hij alhier voor het geregt gebragt, alwaar zich ook het lijk van zijnen vermoorden broeder bevond. Het zien van denzelven ontroerde hem niet in het minste; integendeel riep hij uit: »Gij zijt thans geholpen, gij zijt in den hemel, en hebt mij hier gelaten. Snijd mij toch ook den hals af, guillotineer mij, ruk mij een lid na het ander van den romp af, draal toch niet, ik moet bij mijnen broeder wezen!" — In stede hiervan werd hij naar de gevangenis gevoerd, om daar zijn lot af te wachten. Sints een half jaar had men opgemerkt, dat de oudste broeder een boek bij zich droeg, welks inhoud niemand kende, en had men hem dikwerf hooren zeggen: »Slechts hij komt in den Hemel, die den Martelaarsdood sterft." Hij is overigens in het genot van gezonde geestvermogens, en moet dus de gansche daad alleenlijk worden beschouwd als voortgevloeid uit Godsdienstig dwaalbegrip; ik zelf heb hem gezien, toen hij gisteren voor de regtbank verscheen: het is een frissche, sterke jongen, en wordt gezegd zich, even als zijn vermoorde broeder, altijd braaf en oppassend te hebben gedragen.

(*Nieuwe Amst. Court. en Alg. Handelsblad.*)

ADVERTISSEMENTEN.

De Commissie tot vestiging eener Vrije Colonisatie op 's Land domeingrond *Voorzorg*, tot dit einde door het Gouvernement goedgunstig afgestaan, heeft het genoegen te berigten, dat het eerste vijftal personen of huisgezinnen, onder het geleide van het Medelid den Heer J. GROOFF, met alle de vereischte benoodigheden tot de stichting van eene Vrije Kolonie op heden met een verblijdend vooruitzigt voor de toekomst derwaarts zijn vertrokken; zullende weldra door andere vrije personen, wie deze gunst reeds is toegekend, achtervolgd worden: — en koestert de Commissie meer en meer de streelende hoop, dat door veele andere in werkeloosheid verkeerende personen dit voetspoor om zich door eigen vlijt en arbeid een voortdurend bestaan te verzekeren, zal ingeslagen worden waartoe zij zich met getuigenissen van een goed gedrag bij den ondergeteekende of de Heeren E. VAN EMDEN, J. GROOFF en de Voorzitter van de *Surinaamsche Maatschappij van Weldadigheid* kunnen aanmelden.

Paramaribo den 14 *October* 1834.

Namens de Commissie voornoemd,
H. H. DIEPERINK.

De KURATOR en WEESMEESTER der *Nieuwe Wees- Kuratele- en Onbeheerde Boedels Kamer dezer Kolonie*, biedt aan tegen behoorlijk intrest en onder voldoende zekerheid, te beleggen, eene som van *Drie Duizend Vijf Honderd Gulden*; aankomende diverse minderjarigen.

De gegadigden adresseren zich aan de Edele Achtbare Kommissie, tot de zaken van opgemelde Kamer of aan de Kurator voornoemd. (38014)

Paramaribo den 15 *October* 1834.

C. A. FISCO,
2de Commies.

Wordt bij publieke Inschrijving te koop aangeboden, van Plantagie *Zwarigheid*, ½ aandeel G. CASSE:

Dertig ⊐ balen schoone KATOEN.

De inschrijvings-billetten zullen worden aangenomen ten huize van den ondergeteekende, tot Donderdag den 16den dezer, des morgens *acht* uur, als wanneer de billetten, ten overstaan van den Groot Achtbaren Heer W. C. KENNEDIJ, zullen worden geopend, mits de prijzen goedgekeurd worden.

De Katoen wordt vrij in de Waag geleverd. (40578)

Paramaribo den 12 *October* 1834.

V. VAN HALM Jr.,
Kustodient.

De ondergeteekenden, als Gemagtigden van den uitlandigen Medicinae Doctor F. W. CRAGIN, verzoeken ten vriendelijkste dengenen, die iets aan genoemden Heer mogten verschuldigd zijn, hiervan, zoo spoedig mogelijk, bij den eerst ondergeteekenden betaling te komen praesteren; daar zij anders in de onaangename verpligting zich zullen bevinden, en, stellig van voornemen zijn, om, zonder eenige consideratien, regtsmiddelen te amplecteren.

Paramaribo den 16 *October* 1834.

Mr. J. C. PALTHE WESENHAGEN.
IM THURN & BIXBY.
(33988)

De verkoop der Plantaadje *ARGENT-COURT* en den Grond *VUI DE BOUTEILLE*, als mede der privé Slaven van de Wed. MARTZILGER, zal als nu plaats vinden op morgen den 17den dezer des namiddags ten 4 uren; zijnde de Slaven van heden af, ten huize van den Vendumeester te zien. (40604)

Paramaribo den 16 *October* 1834.

TE KOOP:

De Plantaadje *ARNHEM*, gelegen aan de rivier *Cottica*, tusschen de Plant. *Goed Succes* en *Vlugt en Trouw*, met de zich daarop bevindende Gebouwen en negen en zestig akkers in bewerking zijnde Koffij.

Idem, de verlaten Grond *KLEIN CHATILLON*, gelegen aan de rivier *Suriname*, tusschen de Plant. *Gelderland* en *Rorac*; adres bij (40606)

J. T. LANGGUTH qq.

Paramaribo den 14 *October* 1834.

Per het Schip *de Prins der Nederlanden*, Kapt. J. HILBRANDS, hebben

GEBROEDERS REELFS

ontvangen en bieden te koop aan:

Boter, Z. M.- Komijne- Zwitsersche- en ronde Kazen, Hammen, Zeeuwsche Aardappelen: Saucijsje de Bologne en Brunswijker Worst, Haring, Anchovis, Paling, Worst, Saucijsje en Rolpens in vaatjes. ¼ tonnen Rookspek, Zuurkool, Gort en Parle de Gort in vaatjes en in potten, Banket en Bitterkoekjes, Vruchten op Brandewijn, Amandelen, Rosijnen, Krenten, Pruimen, Appelen, Peeren en Augurkjes in stoopen, Patent- Raap- Lijn- en Zoete Olie, Jenever, Cognac en witte Brandewijn, Roodewijn in oxhoofden en in kisten, Bier en Azijn in oxhoofden, Rhijn- Madera- Port- en fijne Wijnen, fijne Likeuren, Seltserwater; — Osnabrugs- Huismans- en fijne Linnen, Cambricx, effe en gedrukte Jaconet, 6/4 Madampollon, Chirting, Fancij en andere Calico, Loncloth, 7/4 Roodend Cambricx, 8/4 zwart en blaauw Merinos, Dimmets, Satinet, Dril, witte en gekleurde Doeken, katoenen en garen Kouzen en Sokken, katoen Zakkendoek en Koffijzakken, enz.

Mans en Vrouwen Schoenen, Schrijf en Postpapier, Ouwelen en Lak, — blaauwe witte- en groene rande ⊐ en ovale gedekte Schotels, platte ovale Borden, Kommen met deksels, diepe en platte blaauwe- blaauwrande en witte Borden. — Schoppen; Houwelen en geelhechte Houwers, Spijkers, in soorten, Duim- en Kruishengsels, Cassave Platen en anderen IJzer- en Koperwaren, Glaswerk en Glazen Ruiten in soorten, 14 voets Suikerhoepels, Steenkolen, enz. (40609)

Extra best *PORTER BIER* (Brown Stout), te bekomen bij (40590)

N. J. C. BAARS.

JAMES IJOUNG vertrekt. (40603)

Mengelwerk.

DE SULTAN TOT INKEER GEBRAGT.

(Uit een *Arabisch* Handschrift.)

Sultan MAHMOUD had, door zijne gedurige oorlogen buiten- en zijne dwingelandij binnenslands, alomme verderf en verwoesting verspreid, waardoor ten laatste half *Perzië* was ontvolkt geworden. Zijn Grootvizier, begeerig hem waarheid te verkondigen, maar beducht voor zijn hoofd, wendde het over een' anderen boeg, ten einde de eene te doen kennen en het andere te behouden. Hij gaf voor, dat een Dervisch hem onderrigt had gegeven in de spraak der vogelen, en dat hij het daarin zoo ver gebragt had, dat geen vogel den bek konde opendoen, zonder dat hij de woorden verstond. Op zekeren avond, dat beiden van de jagt terugkeerden, zagen zij twee nachtuilen, gezeten op een' boom, die een' zeer vervallen' muur tot steunsel verstrekte. »Ik wilde wel eens weten," sprak de Sultan tot zijnen Vizier, »welk het onderwerp is van het gesprek dezer twee uilen; beluister hun onderhoud, en deel mij mede, wat gij gehoord hebt." Ten gevolge van dit bevel, naderde deze den boom; en, na eenige oogenblikken, zoo 't scheen, oplettend geluisterd te hebben, keerde hij tot den Sultan terug, en zeide: Grootmagtig Heer! ik heb een deel van hun gesprek aangehoord; maar — ik durf het u niet herhalen." De Sultan liet zich met dit antwoord niet afwijzen, maar gelastte den Vizier, hem woord voor woord over te brengen, wat de vogels gesproken hadden." Weet dan, grootmagtig Heer!" sprak nu de Staatsdienaar op den eerbiedigsten toon, »dat een dier uilen eenen zoon, de andere eene dochter heeft; en dat zij, verlangende hunne kinderen met elkander te vereenigen, te zamen onderhandelen over de voorwaarden. De vader des jongelings zeide tot dien van het meisje: »Broeder, ik stem in de verbintenis, onder beding, dat gij aan uwe dochter tot huwelijksgift, vijftig verwoeste dorpen geeft." Waarop deze hernam, dat hij, in stede van vijftig, haar vijf honderd wilde medegeven, bijaldien de Hemel aan Sultan MAHMOUD een lang leven vergunde, naardien hij overtuigd was, dat, zoo lang die Vorst regeerde, het niet aan verwoeste dorpen zoude ontbreken. — Het verhaal zegt, dat de Sultan dermate getroffen werd door deze fabel, dat hij al de vernielde steden en dorpen weêr het opbouwen, en dat hij, van dien tijd af aan, alleen met het welzijn zijner volken te rade ging. Dit alles luidt zeer fraai; maar — 't is eene vertelling!

(*Vaderl. Letteroefeningen voor* 1834.)

LOON DER EERLIJKHEID.

Een rijke Ier, die voor eenigen tijd te *Parijs* kwam, verlangde eene waschvrouw. Een jong meisje verschijnt, pakt eenen hoop vuil goed, dat hij op den grond geworpen had, bij elkander en verwijdert zich. Een half uur daarna wordt er aan de deur van den Ier geklopt; het is het waschmeisje, dat, tot zijne groote verwondering, hem een paket met banknoten terug brengt, dat onder zijn vuil linnengoed geraakt was. Te vergeefs tracht de Ier haar eenig drinkgeld op te dringen, het meisje weigert het.... Op den 8sten Februarij werd in de Kerk van *St. Thomas* een huwelijk voltrokken, waarbij eene menigte aanschouwers was toegevloeid; ligt herkende men in den bruidegom, uit zijne kleeding en houding, eenen vreemdeling; de vreesachtige blik, het eenvoudig wezen der bruid toonde duidelijk, dat zij niet van zijnen stand was.... De bovenmedegedeelde gebeurtenis liep onder de aanschouwers van mond tot mond. Met een woord, de bruid was niemand anders, dan het eerlijke waschmeisje, hetwelke de vreemdeling had bevonden zijn lot en zijn aanzienlijk vermogen te deelen.

(*Alg. Letterl. Maandschrift*, 1834.)

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.